

sinsal <sup>TM</sup>





## salon sinsal \_ estación inverno

**Sábado 03 de Marzo:**

**Lugar: Museo Marco**

Entrada: Gratutía co pase da Estación Inverno, ou 3ª no Marco.  
Hora: Portas abertas ás 20.00 horas (Concertos ás 20.15 horas).

**LITTLE ANNIE**

**+**

**BABY DEE**



## BABY DEE

Baby Dee adora aos paxaros. E como eles levanta o voo sobre a tristeza, o medo e a nostalgia. A inocencia perdida revívese cada mañá en canto os paxaros comezan a cantar anunciando o día. E Baby Dee, terriblemente coquetona, nese mesmo instante sorrí un ceo azul de leste a oeste, tan amplo que ambos horizontes colápsanse. Do mesmo xeito que os paxaros déixanse a alma có seu piar nunha mañá de primavera, axudando a que o sol asome e cre vida, Baby Dee entrégase en cada unha das súas cancións. Con intensidade, intimidade, emoción e silencios.

Sen ningunha dúbida, **Baby Dee** é unha curiosidade no panorama musical actual, andróxina artista circense e rueira , membro dos primeiros Antony & the Johnsons cunha das voces máis fascinantes que vas ter oportunidade de escoitar. Pero non é só a súa voz o que fai que **Baby Dee** sexa tan peculiar. Ela ten un algo que logra que os nosos corazóns ardan ao escoitar a súa voz, pero, á vez, é puro circo e diversión.

Acompañada dun arpa, un acordeón ou un piano, **Baby Dee** simplemente crea música para sobrevivir, sincera e delicada.

Nacida en Cleveland, Ohio, en 1953, comezou tocando o piano. Directora musical e organista nunha igrexa católica neiorquina, liberábase tocando a arpa en Central Park. Durante os 90 triunfou cun papel no Coney Island Sideshow, imitando á súa adorada Shirley Temple subida nun curiosísimo triciclo con arpa integrada creado especialmente para ela polo artista George Bliss. ¿Cómo non converterse así na raíña das rúas?.

Rosario Rivero

**Máis información: [www.babydee.org](http://www.babydee.org)**



## LITTLE ANNIE

Little Annie aka Annie Anxiety aka Annie Bandez sobreviviou a unha mocidade tormentosa para terminar converténdose nunha contralto brumosa. Aventureira por natureza, abandonou os estudos, mergullouse nos suburbios, terminou exercendo de delincuenta xuvenil, aprendeu a pintar, para acabar coqueteando coa arte multimedia e ser a raíña do cabaret postmoderno de Nova Iork. Unha ecléctica carreira ás súas costas para alguén que escapa das categorizacións, limitacións e restricións de estilo, ou da vida.

Editou álbumes en solitario e múltiples colaboracións con The Wolfgang Press, Crass, o combo ON-Ou Sound, Paul Oakenfold, Kid Congo Powers, Current 93, Nurse with Wound, Bim Sherman, Coil, Fini Tribe, Collapsed Lung ou Christophe Heeman, do reggae ao hip hop, do cabaret á vangarda. Poetisa maldita, editou xa tres volumes de prosa, á vez que participou en numerosas obras teatrais e películas. Reside desde fai anos en Nova Iork, onde rende culto ao Berlín dos anos 20 xunto ao pianista Paul Wallfisch en noites de música e fume. Dentro do Salón Sinsal presentará o seu novo álbum, "Songs from The Coalmine Canary" producido por Antony (de Antony and The Johnsons).

Rosario Rivero

Máis información: [www.brainwashed.com/anxiety/](http://www.brainwashed.com/anxiety/)



## festival sinsal \_ estación inverno

**Sábado 24 de Marzo:**

**Lugar: Marco**

Entrada: con invitación para profesionáis.  
Hora: Portas abertas ás 19.00 horas (Conferencias ás 19.15 horas).

## **OBRADOIRO RED BULL MUSIC ACADEMY**

*artista invitado DEADBEAT.*

**Información**

[info@sinsalaudio.org](mailto:info@sinsalaudio.org)

986 113800/619637211/635575665



Photo : genevievacaron.com © 2005

## DEADBEAT

A entrada do canadiense **Scott Monteith (Deadbeat)** no selo **scape** (onde editou xa tres espléndidos álbumes) foi tan natural como inquietante, pois viña relevar ao propio **Pole** no compromiso de levar ata as súas últimas —e seica infinitas— consecuencias o discurso que alimentou gran parte do canon de **scape**: vibracións escuras, granuladas texturas dixitais e múltiples e epifánicas referencias ao dub e o reggae tradicionais. Ase, a edición do seu primeiro disco en **scape** no 2003, *Wild Life Documentaries*, foi todo menos accidental. O novo prodixio radicado en Montreal comparte con **Pole** a fascinación polo dub e polo micro-procesamiento, o que veu a colocalo como un dos máis conspicuos renovadores deste xénero no ámbito da electrónica dixital e como un dos artistas insoslaiables de **scape** e a súa orixinaria orientación cara ás raíces do dub clásico no medio dunha época onde o erro dixital converteuse en materia prima da creatividade. A súa prolífica creatividade musical desembocou nunha nutrida discografía —editando polo menos un álbum por ano desde o 2001—, construíndo con iso unha poética que hoxe é recoñecida en todo o mundo, desde a súa máis introspectiva ou lisérxica faceta atmosférica, ata o seu hoxe celebrado “duba-ton” dixital, do que deu unha espléndida sesión na súa recente actuación no showcase de **scape** na edición mexicana de **MUTEK**.

Máis información:

[http://www.mutek.ca/2006/artiste.php?lang=es&artist\\_id=deadbeat](http://www.mutek.ca/2006/artiste.php?lang=es&artist_id=deadbeat)



## festival sinsal \_ estación inverno

**Martes 03 de Abril:**

**Lugar: Auditorio Cultural Caixanova**

Entrada: 18€ (pase da Estación Inverno)

Hora: Portas abertas ás 20.30 horas (Concertos ás 21.00 horas).

**BONNIE PRINCE BILLY**

**+**

**FAUN FABLES**

**Información**

Venta de dentradas: [www.servinova.com](http://www.servinova.com) \_ Telf 902 504 500

[info@sinsalaudio.org](mailto:info@sinsalaudio.org)

986 113800/619637211/635575665



## BONNIE PRINCE BILLY

**Will Oldham** é un clásico. Un dos grandes grandes grandes por encima de gustos persoais máis/menos subxetivos. Dito isto pouco máis queda que engadir. Recordaremos que este señor ben como **Palace Music, Palace Songs, Bonnie "Prince" Billy ou Bonnie "Blue" Billy** leva facendo música desde fai 15 anos, e que a medida que van caendo os discos crece a sensación de que o seu mellor disco aínda está por facer, e iso recordando que tras de si quedan obras tan importantes como "joya" (Drag City, 1997), "i see a darkness" (Palace, 1999), "ease down the road" (Palace, 2001), "master and everyone" (Drag City, 2003) ou "superwolf" (Drag City, 2005), obriga a cualificar esa sensación entre reverencial e epifánica, algo que supoñeremos divino se é que o seu legado xa non o é. Polo camiño quedan colaboracións con **Johnny Cash, Bill Callahan, Matt Sweeney, Mick Turner, Jason Molina, Alasdair Roberts, David Pajo, Tortoise** e un longo etc. que non fai senón confirmar que aquilo do xogo en equipo enriquece a visión e supera os resultados da individualidade. E así chegamos o que a crítica e o público da man (por unha vez), consideran que é a obra cume ata a data, sen apenas discusión: "the letting go" (Drag City, 06). Rodeado de Jim White, Paul Oldham e Emmet Kelly, "the letting go" esconde un puñado de cancións rebonitas-rebonitas por encima de matices que as afastan un pouco do campo e achéganas máis ao corazón e que merecen ese prefixo "re" grazas á iluminada voz de Dawn Mc Carthy (Faun Fables), un anxo máis propio de conto que da vida real. Tremo pensando como soarán esas cancións no escenario. E é que pensado así en frío custa crer que imos ter tan preto ao rei dos gorgoritos. Porque isto vai pasar, ¿verdade?  
Rafa Romero.

Máis información: [www.dragcity.com/bands/bonnie.html](http://www.dragcity.com/bands/bonnie.html)





## FAUN FABLES

Faun Fables é sobre todo e ante todo o frondoso e fascinante mundo interior de **Dawn 'the Fawn' McCarthy** e **Nils Frykdahl** e "the transit rider" (Drag City, 2006) a banda sonora dunha obra de 'cabaret/folk avant garde' que conta a historia dunha moza inocente atrapada no subterráneo dunha estación de tren encantada, que busca incansable ese fogar idílico ao que un día pertenceu, e que apenas consegue recordar. Din que o seu directo é espectacular, un circo ambulante de malabarismos vocais, cabaret, nanas paganas, mandolinas, mini arpas, **cancións** montańesas, preciosas baladas tradicionais inglesas (the house carpenter) e surrealistas historias de trens. "the house carpenter", "i'd like to be" (...i'd like to be like the wind floating around, like the cloud under the sun...) e "Dream on a train" son cancións para aprender de memoria e tararear nota a nota. O resto, aí están, apaixonadas, ambientais, esbozadas pero listas para converterse nesa combinación suxerente e imposible entre Charlie Patton, Clarence Ashley e Bertolt Brecht. Como sucede ao falar de Pumajaw, folk de ollos rasgados e feroces.

Ana Cabaleiro

Máis información: [www.faunfables.net](http://www.faunfables.net)



## salon sinsal \_ estación primavera

**Domingo 06 de Maio:**

**Lugar: Museo Marco**

Entrada: Gratutía co pase da Estación Inverno, ou 3ª no Marco.  
Hora: Portas abertas ás 20.00 horas (Concertos ás 20.15 horas).

**WHITE MAGIC**  
**+**  
**PAULA FRAZER & TARNATION**



## WHITE MAGIC

Liderados por **Mira Billotte** na voz, White Magic é un deses grupos dos cales é moi fácil quedar prendado, tanto polo aloucado das súas composicións, como polo fráxil que poden ser as mesmas. Co seu segundo disco a banda confirmouse como un dos segredos mellor gardados do selo americano Drag City, discográfica que leva camiño de converterse nunha das máis notables referencias do novo son americano. Pola súa banda, White Magic continúa desollando aos poucos ese son extraño que parece sacado dun mundo paralelo, do cal eles seguramente proveñen, e o rexistro vocal de Mira Billotte cada vez achégase máis ao da inmortal Nico.

Máis información: [www.dragcity.com](http://www.dragcity.com)



## PAULA FRAZER & TARNATION

Paula Frazer sempre foi por libre, coas ideas moi claras. Cando decidiu que había que poñerse en serio co de montar unha banda, buscou un nome, Tarnation, buscou compañeiros de viaxe (e sobre todo de directo) e rexistrou nun pequeno selo, o disco "I'll give you something to cry about", debut que chamou a atención de **4AD** cos que regrabó varios deses temas, e engadíndolles novas pezas incluíronse no que foi o seu primeiro traballo para o selo, "Gentle Creatures". "Gentle creatures" supón o primeiro punto e aparte da súa carreira, ata ela mesma considera este disco como o seu debut. Un traballo que sitúa a Tarnation como punta de lanza xunto con bandas como **Cowboy Junkies** ou **Will Oldham** en calquera das súas "reencarnacións", di que coñecemos como country alternativo. Un traballo, con altibaixos, pero que mostra ao mundo o que fai de Tarnation unha banda tan especial, a voz de Paula Frazer. Unha voz que xunto ao son ás veces fantasmagórico que sabe imprimir á súa música, lévenos a unha visión cinematográfica da súa música, coma se dun cruzamento bastardo entre **Morricone** e **Lynch** tratácese. Uns gorgoritos que afastan a Paula Frazer de calquera dos seus contemporáneos ou referentes, unha voz tremendamente persoal e adictiva da que máis adiante saberían sacar bo partido bandas como **The Czars** ou **Tindersticks**.



## **Festival sinsal \_ estación primavera**

**Venres 18 de Maio:**

**Lugar: Auditorio Cultural Caixanova**

**Entrada: 15€ (pase da Estación Inverno)**

**Hora: Portas abertas ás 21.00 horas (Concertos ás 21.30 horas).**

### **A HAWK AND A HACKSAW & THE HUN HANGÁR ENSEMBLE**

**Información**

**Venta de dentradas: [www.servinova.com](http://www.servinova.com) \_ Telf 902 504 500**

**[info@sinsalaudio.org](mailto:info@sinsalaudio.org)**

**986 113800/619637211/635575665**



## **A HAWK AND A HACKSAW**

Presentación en exclusiva en España e Portugal, nunha xira especial por catro cidades do Festival Sinsal, co dúo de novo Mexico A Hawk and A Hacksaw e o quinteto de músicos húngaros The Hun Hangár Ensemble. Un proxecto internacional onde as sonoridades do sul de Novo Mexico fúndense coa tradición do leste de Europa e a música tradicional, con instrumentos tan propios da música dos balcanes como o Címbalo. Máis info en breve.